

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ**



**ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ
ОСВІТИ: ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ
ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ
ТЕХНОЛОГІЙ У ЗДІЙСНЕННІ
ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ**

**Збірник
матеріалів III-ї Всеукраїнської
науково-методичної конференції**



**14-16 квітня 2021 року,
м. Одеса**

У Збірнику опубліковано матеріали III-ї Всеукраїнської науково-методичної конференції «Забезпечення якості вищої освіти: підвищення ефективності використання інформаційних технологій у здійсненні освітнього процесу», яка проходила 14-16 квітня 2021 року на базі Одеської національної академії харчових технологій.

Рекомендовано до друку та розповсюдження в мережі Internet Вченою радою Одеської національної академії харчових технологій від 06.04.2021, протокол № 13.

Матеріали, занесені до Збірника, друкуються за авторськими оригіналами. За достовірність інформації відповідає автор публікації.

Під загальною редакцією Заслуженого діяча науки і техніки України, Лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки, доктора технічних наук, професора Б.В. Єгорова.

Укладач Л.Д. Риженко

Редакційна колегія:

Єгоров Б.В.	ректор Одеської національної академії харчових технологій, д.т.н., професор, академік НАН України (голова редакційної колегії)
Трішин Ф.А.	проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи, к.т.н., доцент (заступник голови редакційної колегії)
Дец Н.О.	директор Навчального центру організації освітнього процесу, к.т.н., доцент
Ланженко Л.О.	начальник Навчально-методичного відділу НЦООП, к.т.н., доцент
Кручек О.А.	начальник Відділу контролю якості та моніторингу діяльності, к.т.н., доцент
Корнієнко Ю.К.	начальник Відділу організації дистанційної роботи та навчання ЦІКТ, к.ф.-м.н., доцент
Мураховський В.Г.	начальник Відділу ліцензування, акредитації та сертифікації НЦООП, к.ф.-м.н., доцент
Агєєва І.М.	декан факультету менеджменту, маркетингу і логістики, к.е.н., доцент
Зімін О.В.	декан факультету низькотемпературної техніки та інженерної механіки, к.т.н., доцент
Купріна Н.М.	декан факультету економіки, бізнесу і контролю, к.е.н., доцент
Ліщенко Н.В.	декан факультету комп'ютерних систем та автоматизації, д.т.н., професор
Саркісян Г.О.	декан факультету технології вина та туристичного бізнесу, к.т.н., доцент
Соц С.М.	декан факультету технології зерна і зернового бізнесу, к.т.н., доцент
Ткач В.О.	декан факультету інноваційних технологій харчування і ресторанно-готельного бізнесу, д.е.н., професор
Шарахматова Т.Є.	декан факультету технології та товарознавства харчових продуктів і продовольчого бізнесу, к.т.н., доцент
Шестопапов С.В.	декан факультету комп'ютерної інженерії, програмування та кіберзахисту, к.т.н., доцент
Шпирко Т.В.	декан факультету нафти, газу та екології, к.т.н., доцент

цьому шляху виступає створення та імплементація науково обґрунтованих, логічно та теоретично добре продуманих освітніх стратегій.

Література

1. Гронлунд Норман, Е. Оцінювання студентської успішності [Текст] : практичний посібник / Е. Норман Гронлунд – К. : Навчально-методичний центр "Консорціум із удосконалення менеджмент-освіти в Україні", 2005. – С.76-77.
2. Дичківська, І.М. Інноваційні педагогічні технології [Текст] : навчальний посібник / І.М.Дичківська. – К. : Академвидав, 2004. – С.37-38.
3. Назарова, Т.С. Педагогические технологии : новый этап эволюции? [Текст] / Т.С.Назарова // Педагогика. – 1997. – №3. – С.23-28.
4. Паламарчук, В.Ф. Як виростити інтелектуала [Текст] / В.Ф.Паламарчук. – Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 2000. – 152 с.

УДК 378:005(075.8)

МЕТОДОЛОГІЯ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ТА МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ У ЗВО ЯК ЗАСІБ СТАНОВЛЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ

В.В. Немченко, Г.В. Немченко,

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Сьогодні зростає значення Закону України «Про вищу освіту», який направлений на реформування вишів. Він створює умови для посилення співпраці державних органів і бізнесу з вищими навчальними закладами з метою підготовки конкурентоспроможного людського капіталу для високо-технологічного та інноваційного розвитку країни, самореалізації особистості, забезпечення потреб суспільства, ринку праці та держави у кваліфікованих фахівцях.

Підвищення якості освіти передбачає покращення технічного забезпечення вишів, зростання зарплати викладачів, що з одного боку буде підтримувати їх життя на високому рівні, а з другого боку – попереджати корупцію.

Однак, існують певні проблеми, які досить невирішені.

Так, інвестиції у вищу освіту та науку зменшуються. Погіршує фінансові можливості і зростання комунальних тарифів, зростання оплати за навчання. Також створює ризик і криза, спричинена COVID-19.

Наукові дослідження, їх результати сьогодні повинні бути націлені на виробництво, суспільство, формування економіки знань, що дозволить покращити життєвий рівень населення. Впровадження цих досліджень в багатьох випадках не залежить від викладачів, науковців, а студенти, які отримують дипломи після навчання, не завжди забезпечені роботою. І це не по-

в'язано в багатьох випадках з якістю навчання, підготовкою кадрів, а, в першу чергу, з неефективним менеджментом на рівні держави, який не планує, не прогнозує та не створює заздалегідь робочі місця відповідних спеціальностей та впровадження розроблених вітчизняними вченими сучасних технологій, інноваційної, конкурентоспроможної продукції. Як вважає А. Яковлев, комерціалізація результатів досліджень – найбільш слабкий ланцюг інноваційної діяльності [1]. У результаті економіка України залишається неінноваційною.

Цю точку зору поділяє і Патлатой О.Є. Він пише: «Досить високий рівень науки й освіти в трансформаційній економіці України поєднується з невисокою інноваційною активністю промисловості. Подолання подібних негативних тенденцій вимагає застосування широкого спектра діючих у світовій практиці методів прямої і непрямой підтримки науки. Серед податкових важелів державної підтримки наукової праці перспективною формою виступають пільги з оподаткування заробітної плати дослідників, запровадження яких могло б сприяти адекватному відтворенню робочої сили науковців у сфері прикладних досліджень і дослідно-конструкторських розробок і забезпеченню більш тісної кооперації між всезагальною та сумісною працею в Україні» [2, с.15.].

Вперше термін «інновація» був введений австрійським економістом І.Шумпетером. Шумпетер зазначив, що інновація є головним джерелом прибутку. Інновація – це процес доведення наукової ідеї або технічного винаходу до стадії практичного використання, що приносить дохід, а також пов'язані з процесом техніко-економічні та інші зміни у соціальному середовищі.

Згідно з теорією К.Маркса прибуток створюється робочою силою за допомогою капіталу (засобам праці, фінансами та іншими). Вона пояснювала отримання прибутку у ХІХ та у середині ХХ століття. У ХХІ столітті ця теорія не здатна пояснити стрімкий прогрес таких компаній, як Apple, Microsoft, IBM, Google, не маючи значної кількості робочої сили та засобів праці. Ці фірми є сьогодні лідерами з ринкової вартості компаній. Причину виникнення цього феномена Р.Солоу та І.Ромер пояснюють результатами інтелектуальної праці, яка має нематеріальну форму і у сукупності визначаються як знання або інтелектуальний капітал.

Для України немає іншої альтернативи, як розбудова власної інноваційної системи підтримки малого і середнього підприємництва. Це вимагає здійснення в державі інноваційної системи підтримки малого і середнього підприємництва, що передбачає проведення в державі інноваційної політики і правового регулювання інновацій на всіх стадіях їх життєвого циклу, створення ефективно діючої системи стимулювання інноваційної діяльності шляхом надання податкових пільг і субсидій для інноваційних підприємств, інноваційну спрямованість банківсько-фінансової сфери тощо.

Роль держави у сфері підтримки інновацій повинна зводитись до виконання функцій:

- сприяння розвитку науки і її прикладних закладів;
- підготовка наукових та інженерних кадрів;
- здійснення різноманітних програм, спрямованих на підвищення активності інновацій цього бізнесу, у межах єдиної державної програми;
- державні замовлення – головним чином у формі контрактів на проведення науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт (НДДКР), які забезпечують початковий попит;
- стимулювання зростання ефективності та необхідності прийняття інноваційних рішень окремими фірмами з боку державних фінансових установ та інших органів виконавчої влади;
- посередництво у справі ефективної взаємодії академічної та прикладної науки, а також стимулювання кооперації промислових корпорацій та університетів у сфері НДДКР.

Україна має великий промисловий і науково-технічний потенціал, який стрімко руйнується.

Тому, підводячи підсумки, можна стверджувати, що реформування науки та освіти в Україні вимагає значних інвестицій, без яких неможливий розвиток економіки та підйом життєвого рівня.

Впровадження наукових досліджень у виробництво передбачає всебічної підтримки держави (пільгові податки, кредити, держзамовлення та інші).

Доцільним було би надати інститутам, кафедрам право займатися підприємницькою діяльністю, створюючи стартапи, впроваджувати свої наукові розробки на вітчизняних виробництвах.

Для залучення інвестицій у науку та освіту вважаємо необхідним випускати цінні папери, які би мали право купувати студенти, викладачі та інші громадяни.

Література

1. Яковлев А. Коммерциализация результатов исследований – самое слабое звено инновационной деятельности. - Зеркало недели, 14 – 20 апреля 2018, № 1189.

2. Патлатой Л.Є. Зміст і форми наукової праці в сучасній ринковій економіці. Автореферат дис. на здобуття наук. ступеня к.е.н. Спеціальність: 08.00.01. Економічна теорія та історія економічної думки. – Одеса.: ОНЕУ, 20015. – 19 с.

УДК 37.091.3:004.77

СУЧАСНЕ ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ – ПЕРЕВАГИ І НЕДОЛІКИ

**А.Д. Салавеліс, І.М. Калугіна, С.Л. Колесніченко,
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса**

Вже більше року вся система освіти перейшла на нові методи навчання. То, про що тільки говорили кілька років - про дуальну систему, сьогодні ак-

159	ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ОСВІТИ В УКРАЇНІ Т.В. Константинова, В.А. Шалений, Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса	355
160	ЦИФРОВІЗАЦІЯ В ОСВІТІ С.Ю. Вігуржинська, В.І. Колесник, Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса	357
161	ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ ТА ТЕХНІЧНИХ НАУК Н.В. Жихарєва, В.О. Когут, Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса	360
162	ДЕЯКІ АСПЕКТИ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ВИЩОЇ ОСВІТИ Л.Г. Віннікова, Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса	361
163	РАДИКАЛЬНІ ЗМІНИ ВИЩОЇ ОСВІТИ – ВИМОГИ ЧАСУ І.І. Савенко, Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса	362
164	ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ СТУДЕНТОЦЕНТРОВАНОГО ПІДХОДУ В ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС Ю.В. Дьяченко, І.М. Агєєва, І.О. Седікова, Є.М. Коренман, Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса	364
165	ВИКЛИКИ ДЛЯ ВИЩОЇ ТЕХНІЧНОЇ ОСВІТИ ТА ІМОВІРНІ ШЛЯХИ ЇЇ РОЗВИТКУ Ю.О. Левтринська, Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса	367
166	ФОРТИФІКАЦІЯ - ЯК НАУКОВА ОСНОВА РОЗРОБКИ Й УДОСКОНАЛЕННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ХАРЧОВИХ ПРОДУКТІВ Л.М. Тележенко, І.М. Калугіна, Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса	370
167	ПРОБЛЕМА УСПІШНОСТІ НАВЧАННЯ Г.А. Черняк, Є.Р. Петракова, Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса	372
168	МЕТОДОЛОГІЯ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ТА МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ У ЗВО ЯК ЗАСІБ СТАНОВЛЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ В.В. Немченко, Г.В. Немченко, Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса	375
169	СУЧАСНЕ ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ – ПЕРЕВАГИ І НЕДОЛІКИ А.Д. Салавеліс, І.М. Калугіна, С.Л. Колесніченко, Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса	377
170	НАБУТТЯ ЗНАНЬ І НАВИЧОК З БЖД, ОХОРОНИ ПРАЦІ ТА ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ - ВИБІРКОВІСТЬ ЧИ ЖИТТЄВА НЕОБХІДНІСТЬ? В.М. Лисюк, О.О. Фесенко, С.М. Неменуца, Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса	379
171	КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД У ВИЩІЙ ОСВІТІ О.В. Тарасова, Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса	382
	СЕКЦІЯ 4	385
172	УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ПІДГОТОВКИ КАДРІВ ДЛЯ ХЛІБОПЕКАРСЬКОЇ ГАЛУЗІ Б.В. Єгоров, І.В. Солоницька, Ф.А. Трішин, Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса	385

**ПЕРЕЛІК ЗВО УКРАЇНИ, ЩО ВЗЯЛИ УЧАСТЬ
У III-й ВСЕУКРАЇНСЬКІЙ НАУКОВО-МЕТОДИЧНІЙ
КОНФЕРЕНЦІЇ**

1. Державний університет інфраструктури та технологій, м. Київ
2. ВСП «Житомирський торговельно-економічний фаховий коледж КНТЕУ»
3. Івано-Франківський національний медичний університет
4. Одеський національний медичний університет
5. Державна наукова установа «Інститут модернізації змісту освіти», м. Київ
6. ДВНЗ «Ужгородський національний університет»
7. Херсонська державна морська академія
8. Kyiv National University of Technologies and Design
9. Харківський національний університет радіоелектроніки
10. Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г. Короленка
11. Львівський національний університет імені Івана Франка
12. Державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди, м. Переяслав
13. Волинський національний університет імені Лесі Українки, м. Луцьк
14. Вінницький національний аграрний університет, м. Вінниця
15. Харківський національний університет внутрішніх справ
16. Кременчуцький льотний коледж Харківського національного університету внутрішніх справ
17. Національний університет харчових технологій, м. Київ
18. Луганський державний університет внутрішніх справ імені Е.О. Дідоренка, м. Северодонецьк
19. Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
20. Донецький національний медичний університет, м. Маріуполь
21. Черкаський національний університет ім. Б. Хмельницького
22. Київський національний торговельно-економічний університет
23. Одеський національний політехнічний університет
24. Покровський педагогічний фаховий коледж, м. Покровськ
25. Донбаський державний педагогічний університет, м. Слов'янськ